

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/174/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713214797
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1713214797.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: VÚB Leasing, a. s., Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045, zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému v 1. rade: KG outsourcing s. r. o., Družstevná 492/8, 900 84 Báboň, IČO: 44 752 695, v 2. rade: Z. E., H.. XX.XX.XXXX, C. M. XXX/X, XXX XX C., zastúpený: Mgr. Ing. Vladimírom Haukvitzom, advokátom, Lachova 11, 851 03 Bratislava, o zaplatenie 7.938,15 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 33Cb/2/2014-119 zo dňa 12.2.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 33Cb/2/2014-119 zo dňa 12.2.2018 potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanému v 2. rade právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) prvým výrokom konanie voči žalovanému v 1. rade zastavil. Druhým výrokom konanie v časti 62,16 eur zastavil. Tretím výrokom zaviazal žalovaného v 2. rade uhradiť žalobcovi sumu 7.875,99 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 22.05.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Štvrtým výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Rozhodol tak s poukazom na §§ 488, 489, 491 ods.1, 657, 658 ods.1, 121 ods. 3, 517 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., §§ 161 ods. 1, 2, 144, 145 ods. 2, 3 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

V odôvodnení svojho rozsudku súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 21.08.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného v 1. a 2. rade povinnosťou zaplatiť istinu 7.938,15 eur spolu s príslušenstvom titulom nesplatennej pôžičky a nahradiť mu trovy súdneho konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným v 1. rade uzatvoril dňa 03.08.2012 Zmluvu o zabezpečení č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 7.474,88 eur na zakúpenie osobného motorového vozidla S. XXX X.XHDI P.. Žalovaný mal pôžičku splácať v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 156,64 eur. Žalovaný doposiaľ uhradil 4 splátky v celkovej sume 626,56 eur. Žalobca so žalovaným v 2. rade uzatvoril zmluvu o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXX, v ktorom sa v podľa bodu II písm. a) zmluvy žalovaný v 2. rade zaviazal ako pristupujúci dlžník splniť dlh uvedený v bode I. zmluvy a žalovaný v 2. rade sa tak stal dlžníkom žalobcu popri dlžníkovi v 1. rade.

Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s zmluvou a zmluvou o zabezpečení zo dňa 03.08.2012, kúpnu zmluvou so spoločnosťou AAA AUTO zo dňa 03.08.2012, splátkovým kalendárom,

prehľadom úhrad zo zmluvy XXXXXXXXXX, vyhlásením okamžitej splatnosti pôžičky, faktúrou z predčasného ukončenia zmluvy č. XXXXXXXXXX, dohoda o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, rozhodnutím Okresného súdu Pezinok č.k. 10C 18/2014 - 35 zo dňa 29.05.2015, rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co 668/2019 - 59 zo dňa 30.05.2017, výpismi z obchodného registra žalobcu a žalovaného 1/ prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

Žalobca a žalovaný v 1. rade dňa 03.08.2012 uzatvorili Zmluvu o zabezpečení č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému v 1. rade celkovú sumu pôžičky 7.474,88 eur na zakúpenie osobného motorového vozidla S. XXX X.XHDI P.. Žalovaný v 1. rade mal pôžičku splácať v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 156,64 eur. Žalovaný v 1. rade doposiaľ uhradil 4 splátky v celkovej sume 626,56 eur. Žalobca so žalovaným v 2. rade uzatvoril zmluvu o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXX, v ktorom sa v podľa bodu II písm. a) zmluvy žalovaný v 2. rade zaviazal ako pristupujúci dlžník splniť dlh uvedený v bode I. zmluvy a žalovaný v 2. rade sa tak stal dlžníkom žalobcu popri dlžníkovi v 1. rade.

Žalovaný v 2. rade namietal v konaní výšku úrokov z omeškania, platnosť zmluvy o pristúpení k záväzku vzhľadom na tú skutočnosť, že bola z jeho strany uzatvorená v omyle a že vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade je v rozpore s ustanovením § 106 a § 135 OBZ, ktoré upravujú zodpovednosť spoločníka a povinnosť konateľa z titulu zodpovednosti spoločnosti za jej záväzky.

Zo zmluvy o zabezpečení č. XXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca na základe nej poskytol žalovanému v 1. rade celkovú sumu pôžičky 7.474,88 eur účelovo určenú na zakúpenie osobného motorového vozidla S. XXX X.XHDI P.. Z vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky a faktúry z predčasného ukončenia zmluvy č. XXXXXXXXXX má súd preukázané, že žalovaný v 1. rade si neplnil svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy, a to uhrádzať pravidelné mesačné platby vo výške 156,64 eur a bol vyzvaný na úhradu celkovej dlžnej sumy 7.938,15 eur najneskôr do 21.05.2013. Z kúpnej zmluvy so spoločnosťou AAA AUTO zo dňa 03.08.2012 má súd preukázané, že bola uzatvorená na prevod osobného motorového vozidla S. XXX, pri kúpnej cene za automobil 7.146,- eur. Kúpna cena vo výške 2.143,80 eur bola zaplatená pri podpise zmluvy, a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 5.002,20 eur bola zaplatená prostredníctvom pôžičky poskytnutej od žalobcu.

Z rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 10C 18/2014 - 35 zo dňa 29.05.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co 668/2019 - 59 zo dňa 30.05.2017 má súd preukázané, že konanie o určenie neplatnosti dohody o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXX zo dňa 03.08.2012 uzatvorenú medzi žalovaným v 2. rade a žalobcom súd zamietol a predmetnú zmluvu považoval za platnú.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade bol ex offio vymazaný z obchodného registra, čím de facto zanikol bez právneho nástupcu, a teda stratil procesnú subjektivitu, súd konanie voči nemu zastavil. Vzhľadom na späťvzatie žaloby zo strany žalobcu v časti istiny 62,16 eur a súhlas žalovaného v 2. rade, súd konanie v tejto časti zastavil.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade vznikol záväzkový vzťah založený predmetnou zmluvou o zabezpečení. Žalovaný v 1. rade porušil svoje zmluvné povinnosti, keď nesplatil žalobcovi poskytnutú pôžičku riadne a včas. Žalovaný v 1. rade svoj záväzok plnil len čiastočne, kedy uhradil žalovanému 4 splátky spolu vo výške 626,56 eur. Zvyšok dlhu žalobca v 1. rade žalovanému neuhradil. Žalovaný v 2. rade k tomuto záväzkovému vzťahu pristúpil na základe platnej zmluvy o pristúpení k záväzku. Platnosťou zmluvy sa zaoberal Okresný súd Pezinok v rozsudku č.k. 10C 18/2014 - 35 zo dňa 29.05.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co 668/2019 - 59 zo dňa 30.05.2017 ktorým bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdené a Dohoda, ktorou žalovaný v 2. rade k záväzku pristúpil, vyhlásil za platnú. Vzhľadom na toto rozhodnutie sa súd v tomto konaní už platnosťou Dohody o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXX nezaoberal.

Žalovaný v 2. rade ďalej namietal nesprávne uplatnenie sankčného úroku vo výške 8,50 % vzhľadom na skutočnosť, že je v rozpore s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. Úrok z omeškania uplatnený v konaní je vo výške 8,50 % ročne od 22.05.2013 do zaplatenia je uplatnený správne, nakoľko úroková sadzba ECB pre hlavné refinančné operácie bola ku dňu 22.05.2013 vo výške 0,50 % a podľa ustanovení platných pre záväzky vzniknuté do 01.02.2013 sa táto suma navyšuje o 8 percentuálnych bodov. Výška sankčného úroku pre záväzkové vzťahy vzniknuté pred 01.02.2013, ak k omeškaniu dôjde po 01.02.2013, sa riadi podľa predpisov účinných ku dňu 31.01.2013. Zmluva o zabezpečení a Dohoda o pristúpení k záväzku boli podpísané dňa 03.08.2012 a k omeškaniu žalovaných 1/ a 2/ došlo dňa 03.08.2012 teda výška úrokov z omeškania je 8,50 % aj za dobu omeškania po 31.01.2013.

Žalovaný v 2. rade ďalej namietal, že Dohodu o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXX podpísal v omyle, túto skutočnosť nijakým spôsobom nepreukázal, navyše v konaní 10C 18/2014, v ktorom sa prejednávala platnosť tejto dohody pred Okresným súdom Pezinok, omyl ani nenamietal.

Žalovaný v 2. rade ďalej namietal rozpor s ustanoveniami § 106 a § 135 OBZ, ktoré upravujú zodpovednosť spoločníka a povinnosť konateľa z titulu zodpovednosti spoločnosti za jej záväzky a tvrdil, že žalobca mal vedomosť o skutočnosti, že za kupujúceho konal ako konateľ spoločnosti, v ktorej bol zároveň jediným spoločníkom. K tomu ručeniu súd konštatoval, že žalovaný v 2. rade pristúpil k predmetnému záväzku nie ako ručiteľ, ale ako fyzická osoba v postavení spoludlžníka, a teda zodpovednosť za záväzky spoločnosti týmto nebola rozšírená z titulu postavenia konateľa.

Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu súd v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Proti rozsudku súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 2. rade.

Podľa odvolateľa súd odignoroval jeho právne argumenty, ktorými preukazoval, že dohoda o pristúpení k záväzku je neplatným právnym úkonom, pretože je v rozpore so zákonom. Nemožno totiž v danom prípade nezohľadniť tú skutočnosť, že ako žalovaný v 2. rade realizoval podnikateľskú činnosť nie vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, ale účasťou na podnikaní právnickej osoby - spoločnosti s ručením obmedzeným. Pojmovým znakom tejto obchodnej spoločnosti je práve obmedzené ručenie spoločníka za jej záväzky (§ 106 Obchodného zákonníka) a aj oddelenie záväzkov spoločnosti a spoločníka. Kým spoločnosť zodpovedá za porušenie svojich záväzkov celým svojím majetkom, spoločník ručí za záväzky spoločnosti len do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri.

Žalobca uzavrel so spoločnosťou KG outsourcing, s.r.o. (žalovaný v 1. rade) aj Zmluvu o zabezpečení pohľadávky. Žalobca však úmyselne tento právny úkon ignoroval, neuplatnil si nárok vyplývajúci z tejto zmluvy o zabezpečení voči spoločnosti s ručením obmedzeným a uplatňuje v súdnom konaní výlučne nárok na zaplatenie ako voči spoločnosti KG outsourcing s.r.o., tak aj súčasne na základe dohody o pristúpení k záväzku aj proti žalovanému v 2. rade, s cieľom exekučným konaním uspokojiť svoju pohľadávku. Takéto konanie žalobcu nie je možné označiť inak, ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ súd prvej inštancie v rozsudku napadnutom týmto odvolaním nezohľadnil tieto východiská, potom jeho prístup nemožno hodnotiť inak ako prísne formalistický a odporujúci základnému právu na súdnu ochranu a právu na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie je viazaný vysloveným právnym názorom ústavného súdu (§ 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde) v náleze I. ÚS 26/2010 ústavne konformným, presvedčivým a najmä spravodlivým spôsobom sa mal vysporiadať aj s právnym záverom uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 88/2011, ktorý v identickej veci sa riadil právnym názorom Ústavného súdu vysloveným nálezom I. ÚS 26/2010. Súčasne poukázal aj na rozhodovacia všeobecných súdov, napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/339/2015 zo dňa 03.06.2016, ktorý v podobnej veci určil, že dohoda o pristúpení k záväzku je neplatná a v odôvodnení rozhodnutia poukázal aj na nález Ústavného súdu IV. ÚS 509/2011 zo dňa 13.12.2011 vo vzťahu k možným právnym účinkom.

Súd prvej inštancie sa v bode 10. odôvodnenia odvoláva na rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 10C 18/2014-35 zo dňa 29.05.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co 668/2019-59 zo dňa 30.05.2017, pričom skutkový základ v konaní oboch súdov nie je možné použiť v tomto konaní, pretože na základe žaloby manželky žalovaného v 2. rade sa súd zaoberal otázkou, či súhlas manželky bol vôbec potrebný, a teda, či pristúpenie k záväzku spadá do rámca § 145 ods. 1 Obč. zák., (ďalej len OZ) podľa ktorého „bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. Ani súd prvej inštancie, ani odvolací súd nedospeli k záveru, že právny úkon jedného z manželov sa týka spoločných vecí, ak druhý z manželov „v dôsledku jeho účinkov môže byť v rámci exekúcie pozbavený spoluvlastníctva svojho majetku.“ Nie je teda „nevyhnutné, aby išlo o priamy či bezprostredný vzťah právneho úkonu k spoločným veciam, ale postačí, ak ide o vzťah sekundárny (nepriamy), či vzťah účinkov alebo možných dôsledkov tohto právneho úkonu vo sfére spoločných vecí.“ A ak by takýto úkon so sekundárnym dopadom nebol bežný, potom sa na jeho platnosť musí vyžadovať súhlas druhého z manželov. Z uvedeného vyplýva, že poukazovanie súdom prvej inštancie na predmetné konania, ktoré charakterom skutkového základu s prejednávanou vecou nesúvisia, je nenáležité a alibistické.

Výroková časť rozsudku súdu prvej inštancie je v zjavnom rozpore s odôvodnením, nerešpektuje právne názory Ústavného súdu vyslovené v nálezoch I. ÚS 26/2010 zo dňa 08.12.2010 a IV. ÚS 509/2011 zo dňa 13.12.2011 ako aj právny záver NS SR 6 Cdo/88/2011, a preto na základe uvedeného navrhol, aby

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 33 Cb/2/2014-119 zo dňa 12.02.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 zák.č.160/2015 Z.z. CSP) prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

5. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi novými prostriedkami procesnej obrany v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu súdom zisteného skutkového stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé prívodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

6. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade bol ex offio vymazaný z obchodného registra, čím de facto zanikol bez právneho nástupcu, a teda stratil procesnú subjektivitu, súd konanie voči nemu správne zastavil.

Z dôvodu späťvzatia žaloby v časti uplatneného riadneho úroku zo strany žalobcu v časti istiny 62,16 eur a súhlas žalovaného v 2. rade súd konanie v tejto časti zastavil.

7. Z obsahu súdneho spisu je nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade vznikol záväzkový vzťah založený Zmluvou o zabezpečení č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému v 1. rade pôžičku vo výške 7.474,88 eur na zakúpenie osobného motorového vozidla S. XXX X.XHDI P.. Žalovaný v 1. rade porušil svoje zmluvné povinnosti, keď nesplatil žalobcovi poskytnutú pôžičku riadne a včas. Svoj záväzok plnil len čiastočne, kedy uhradil žalovanému 4 splátky spolu vo výške 626,56 eur. Zvyšok dlhu žalobca v 1. rade žalovanému neuhradil. Žalovaný v 2. rade k tomuto záväzkovému vzťahu pristúpil na základe platnej zmluvy o pristúpení k záväzku.

8. Žalovaný v 2. rade namietal platnosť zmluvy o pristúpení k záväzku vzhľadom na tú skutočnosť, že bola z jeho strany uzatvorená v omyle a že vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade je v rozpore s ustanovením § 106 a § 135 OBZ, ktoré upravujú zodpovednosť spoločníka a povinnosť konateľa z titulu zodpovednosti spoločnosti za jej záväzky a výšku úrokov z omeškania. Namietal aj výšku úroku z omeškania.

9. Odvolací súd sa plne stotožnil s právnym názorom súdu, ktorý v bode 10. odôvodnenia rozsudku uviedol, že z rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 10C 18/2014 - 35 zo dňa 29.05.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co 668/2019 - 59 zo dňa 30.05.2017 mal súd za preukázané, že konanie o určenie neplatnosti dohody o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.08.2012 uzatvorenú medzi žalovaným v 2. rade a žalobcom súd zamietol, a predmetnú zmluvu považoval za platnú.

10. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že sám žalovaný v 2. rade podal dňa 10.7.2014 návrh na prerušenie konania, a to až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Pezinok č.k. 10C/181/2014 o určenie neplatnosti dohody o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXXXX. Súd svojím uznesením č.k. 33Cb/2/2014-65 zo dňa 7.8.2014 konanie na návrh žalovaného prerušil. Okresný súd Pezinok rozsudkom č.k. 10C 18/2014 - 35 zo dňa 29.05.2015 návrh žalobcu: Q.na E. proti žalovanému v 1. rade: Z.B. E. a žalovanému v 2. rade: Consumer Finance Holding,a.s. o určenie neplatnosti Dohody a pristúpení k záväzku zamietol s tým, že pristúpením žalovaného v 1. rade k peňažnému záväzku iného dlžníka nevznikol spoločný záväzok manželov, pretože nešlo o vybavovanie záležitosti týkajúcej sa spoločných vecí a z tohto dôvodu k takémuto právnemu úkonu nebol ani potrebný súhlas žalobkyne. Krajský súd v Bratislave č.k. 8Co 668/2019 - 59 zo dňa 30.05.2017 rozsudok súdu potvrdil ako

vecne správny. Súdy dospeli k jednoznačnému právnenému záveru, že keďže sa zmluva o pristúpení k dlhu uzavretá jedným z manželov bezprostredne nedotýka predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí. Inak povedané, táto zmluva nemôže byť z tohto dôvodu neplatná, čiže je platná.

11. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca uzavrel so žalovaným v 1. rade aj Zmluvu o zabezpečení pohľadávky, avšak neuplatnil si nárok vyplývajúci z tejto zmluvy o zabezpečení voči žalovanému v 1. rade a uplatňuje v súdnom konaní výlučne nárok na zaplatenie ako voči spoločnosti KG outsourcing s.r.o., tak aj súčasne na základe dohody o pristúpení k záväzku aj proti žalovanému v 2. rade, čo je konanie v rozpore s dobrými mravmi, odvolací súd dodáva:

12. Podľa § 546 OZ dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

13. Podľa § 533 OZ kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

Pristúpenie k záväzku podľa tohto ustanovenia má ten význam, že ak sa niekto písomnou dohodou s veriteľom zaviazal, že mu za dlžníka zaplatí peňažný dlh, stáva sa jeho dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja sú voči nemu zaviazaní solidárne.

14. Pri ručení podľa § 546 OZ ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník. Rozdiel medzi ručením a pristúpením k dlhu spočíva teda v tom, že pri pristúpení k dlhu veriteľ môže požadovať plnenie buď od dlžníka alebo od pristupujúceho dlžníka, teda od ktoréhokoľvek z nich. Preto žalobca nemusel najprv uplatniť nárok vyplývajúci zo zmluvy o zabezpečení voči žalovanému v 1. rade. Jeho konanie preto nie je v rozpore s dobrými mravmi, pretože konal v súlade so zákonom. Odvolací súd dodáva, že ak záväzok splní jeden z nich, zanikne záväzok aj toho druhého. Pristúpiť k záväzku inak, než písomnou dohodou nie je možné. Ide o podmienku ustanovenú v zákone. Súhlas pôvodného dlžníka sa nevyžaduje, keďže obsah jeho záväzku sa tým nemení. Pristúpenie k záväzku nemá na existenciu zabezpečovacích prostriedkov pohľadávky žiaden vplyv, pretože ním sa nemení právny vzťah medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom. Ak pristupujúci dlžník splnil dlh za pôvodného dlžníka, so zánikom hlavného záväzku zanikne aj jeho zabezpečenie.

15. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v 2. rade, že Dohodu o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXX podpísal v omyle, túto skutočnosť nijakým spôsobom nepreukázal. Dohoda je preto platná.

16. K námietke žalovaného v 2. rade o tom, že realizoval podnikateľskú činnosť nie vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, ale účasťou na podnikaní právnickej osoby - spoločnosti s ručením obmedzeným a pojmovým znakom tejto obchodnej spoločnosti je práve obmedzené ručenie spoločníka za jej záväzky (§ 106 OBZ) a aj oddelenie záväzkov spoločnosti a spoločníka, a kým spoločnosť zodpovedá za porušenie svojich záväzkov celým svojím majetkom, spoločník ručí za záväzky spoločnosti len do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri, odvolací súd sa plne stotožnil s odôvodnením súdu v bode 26. rozsudku, kde súd uviedol, že žalovaný v 2. rade pristúpil k predmetnému záväzku nie ako ručiteľ, ale ako fyzická osoba v postavení spoludlžníka, a teda zodpovednosť za záväzky spoločnosti týmto nebola rozšírená z titulu postavenia konateľa. Odvolací súd k tomu dodáva, že zo samotnej Dohody o pristúpení k záväzku vyplýva, že ju za pristupujúceho dlžníka podpísal Z. E. ako fyzická osoba, a nie ako konateľ žalovaného v 1. rade.

17. K námietke žalovaného v 2. rade ohľadne nesprávnej výšky uplatneného úroku sa odvolací súd plne stotožnil s odôvodnením súdu v bode 24. rozsudku.

18. Na základe uvedených skutočností odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, nakoľko je vo výroku vecne správne.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko bol žalobca v konaní úspešný, odvolací súd mu voči žalovanému v 2. rade priznal právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

20. Tento rozsudok bol členmi senátu prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).